

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

3 mei 2000

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de wet van 1 augustus 1985
houdende fiscale en andere bepalingen**

(ingediend door de heer Servais Verherstraeten)

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

3 mai 2000

PROPOSITION DE LOI

**modifiant la loi du 1er août 1985 portant
des mesures fiscales et autres**

(déposée par M. Servais Verherstraeten)

SAMENVATTING

Personen die het slachtoffer zijn van opzettelijke gewelddaden, kunnen een vergoeding vragen aan de Commissie voor hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden. Na een wetswijziging, die het toepassingsgebied van de regeling verruimd heeft en een informatiecampagne, is het aantal verzoeken om hulp gevoelig gestegen, met als gevolg dat de commissie momenteel met een achterstand in de behandeling van de aanvragen te kampen heeft. Met zijn wetsvoorstel beoogt de indiener de behandeling van de verzoeken te versoepelen en te vereenvoudigen. Het wetsvoorstel hangt samen met een ander wetsvoorstel, tot wijziging van de organisatie van de commissie.

RÉSUMÉ

Les personnes victimes d'actes intentionnels de violence peuvent demander une indemnité à la commission pour l'aide aux victimes d'actes intentionnels de violence. A la suite d'une modification de la loi qui avait pour but d'élargir le champ d'application du système et d'une campagne d'information, le nombre de demandes d'aide a sensiblement augmenté, ce qui explique que la commission ait pris du retard dans l'examen des demandes. La proposition de loi prévoit d'assouplir et de simplifier l'examen des demandes. Elle forme un tout avec une autre proposition de loi qui modifie l'organisation de la commission.

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social-chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000: Parlementair document van de 50e zittingsperiode +
het nummer en het volgnummer

QRVA	:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA	:	Handelingen (Integraal Verslag)
BV	:	Beknopt Verslag
PLEN	:	Plenum
COM	:	Commissievergadering

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e
législature, suivi du n° et du n° consécutif

QRVA	:	Questions et Réponses écrites
HA	:	Annales (Compte Rendu Intégral)
CRA	:	Compte Rendu Analytique
PLEN	:	Séance plénière
COM	:	Réunion de commission

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

In het wetsvoorstel (Doc 50 0625/001) tot wijziging van de wet van 1 augustus 1985 betreffende de Commissie voor hulp aan slachtoffers van opzettelijke geweldsdaden werden onder meer wijzigingen aangebracht aan artikel 30, § 2, van vermelde wet. De aldaar voorgestelde wijziging strekte ertoe de samenstelling van de commissie te hertekenen.

Aansluitend daarbij wordt het onderhavige wetsvoorstel ingediend. Het beoogt een optimalisering van de bevoegdheid en een verbeterde werking van de commissie. De noodzaak tot optimalisering van de bevoegdheid en werking van de commissie wordt evenzeer aangehaald in project 110 «Commissie voor hulp aan slachtoffers» van het Federaal Veiligheidsplan van de minister van Justitie, zoals voorgesteld aan de media op 10 januari 2000 en sluit aan bij de evaluatie die de vorige regering plande naar aanleiding van de wetswijziging van 17 en 18 februari 1997.

Vernoemde wetswijziging heeft het toepassingsgebied verruimd. Een sterke informatiecampaagne heeft bovendien de werking van het Fonds voor hulp aan slachtoffers bekend gemaakt bij het grote publiek. Bovendien kan de vraag worden gesteld in welke mate een eventuele stijging van ernstige vormen van criminaliteit en een relatief lage ophelderinggraad eveneens een invloed hebben. Daardoor is het aantal verzoekschriften dat werd ingediend bij de commissie de jongste jaren, en meer dan aanvankelijk werd verwacht, aanzienlijk gestegen. Het is dus evident dat door deze toename de werkdruk op de commissie eveneens aanzienlijk is toegenomen. Teneinde deze werkdruk aan te kunnen, worden hierna enkele wijzigingen aan de wetgeving aangebracht waardoor de commissie de verzoekschriften eenvoudiger en soepeler kan behandelen.

COMMENTAAR BIJ DE ARTIKELEN**Artikel 1**

Aansluitend bij onderhavig wetsvoorstel wordt een wetsvoorstel ingediend dat aangelegenheden regelt bedoeld in artikel 77 van de Grondwet (Doc 50 0625/001). Beide wetsvoorstellen moeten evenwel samen worden behandeld.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La proposition de loi modifiant la loi du 1er août 1985 relative à la Commission pour l'aide aux victimes d'actes intentionnels de violence (Doc 50 0625/001) vise notamment à modifier l'article 30, § 2, de ladite loi. Cette modification a pour objectif de redéfinir la composition de la commission.

La présente proposition de loi est déposée dans le prolongement de la proposition précitée. Elle vise à optimiser les compétences de la commission et à en améliorer le fonctionnement. Le projet 110 « Commission pour l'aide aux victimes » du plan fédéral de sécurité du ministre de la Justice, tel qu'il a été présenté aux médias le 10 janvier 2000, souligne également la nécessité d'optimiser les compétences et le fonctionnement de la commission et s'inscrit dans le droit fil de l'évaluation prévue par le gouvernement précédent à la suite des modifications de loi des 17 et 18 février 1997.

Ces modifications de loi ont eu pour effet d'étendre le champ d'application du système. Une campagne d'information ciblée a en outre fait connaître le fonctionnement du Fonds d'aide aux victimes auprès du grand public. Qui plus est, on est en droit de se demander dans quelle mesure une augmentation éventuelle de certaines formes graves de criminalité et un taux d'élucidation relativement faible peuvent également avoir une influence. Le nombre de requêtes introduites auprès de la commission s'est donc sensiblement accru au cours des dernières années, au-delà même de ce que l'on avait prévu. Il est évident que cette augmentation a entraîné un accroissement considérable de la charge de travail de la commission. Afin de permettre à la commission de faire face à cette charge de travail, la proposition de loi vise à apporter certaines modifications à la législation en vue de simplifier et d'assouplir l'examen des requêtes par la commission.

COMMENTAIRE DES ARTICLES**Article 1er**

Nous déposons, en corrélation avec la présente proposition, une proposition de loi réglant des matières visées à l'article 77 de la Constitution (Doc 50 0625/001). Il conviendra cependant d'examiner ces deux propositions conjointement.

Art. 2

Artikel 31 van de wet van 1 augustus 1985 heeft betrekking op de ontvankelijkheidsvoorwaarden die gelden bij een aanvraag, gericht tot de Commissie voor hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Ten eerste worden enkele bestaande voorwaarden eenvoudiger en duidelijker geformuleerd. Meer in het bijzonder is dit het geval voor de aanhef van artikel 31 en de punten 1, 2 en 3.

Ten tweede wordt een duidelijk onderscheid gemaakt tussen de gevallen waarin de dader bekend is (punt 4) en de gevallen waarin de dader onbekend blijft (punt 5). Steeds een burgerlijke partijstelling vereisen, lijkt een al te strenge voorwaarde te zijn.

Indien de dader bekend is, moet het voorleggen van een rechterlijke beslissing over de strafvordering evenwel de regel blijven. Dit biedt een belangrijk houvast voor de commissie die immers zekerheid moet hebben omtrent het bewezen zijn van het misdrijf. Soms beschikt het slachtoffer evenwel over geen enkel middel om de strafvordering op gang te brengen : de dader is overleden, de dader is minderjarig, de dader is een militair, etc. De commissie moet dus in staat zijn uitzonderingen te maken op de regel dat er een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing voorhanden moet zijn. Het lijkt inderdaad noodzakelijk te zijn aan de commissie de nodige bewegingsruimte te bieden.

Om dezelfde reden wordt voorgesteld om het huidige artikel 31, § 2, te schrappen. Immers, de voorgestelde tekst kan ook de slachtoffers omvatten, op wiens persoon de gewelddaad niet werd gepleegd, maar die wél een ernstig psychisch letsel ondervinden a.g.v. het misdrijf : de ouders van een verkracht kind; de nabestaanden van een overleden slachtoffer; de ouder van een vermist kind waarbij een ernstig vermoeden bestaat van een opzettelijke gewelddaad; iemand die getuige is van een zware gewelddaad.

De commissie moet aldus in staat worden gesteld om artikel 31 ruim te kunnen interpreteren.

Iedere verzoeker moet in ieder geval een ernstig lichamelijk en/of psychisch letsel ondervinden. Wie louter materiële schade lijdt, kan zich niet tot de commissie wenden. Ook bijvoorbeeld een nabestaande moet dan minstens ernstige psychische schade ondervinden ten gevolge van het gewelddadige overlijden. Thans is er een verschil tussen rechtstreekse slachtoffers en nabestaanden. Voor de rechtstreekse slachtoffers vereist de wet steeds een ernstig letsel, voor nabestaan-

Art. 2

L'article 31 de la loi du 1er août 1985 concerne les conditions de recevabilité des demandes adressées à la Commission pour l'aide aux victimes d'actes intentionnels de violence.

En premier lieu, certaines conditions existantes sont formulées de manière plus simple et plus claire. C'est notamment le cas pour le liminaire de l'article 31 et les points 1, 2 et 3.

En second lieu, il est opéré une nette distinction entre les cas où l'auteur est connu (point 4) et ceux où l'auteur demeure inconnu (point 5). Il paraît en effet excessif d'exiger toujours une constitution de partie civile.

Si l'auteur est connu, la production d'une décision judiciaire concernant l'action publique doit cependant demeurer la règle. Cette production offre une garantie importante à la commission, qui doit en effet avoir la certitude que l'infraction est établie. Il arrive cependant que la victime ne dispose d'aucun moyen pour intenter l'action publique : l'auteur est décédé, est mineur, est militaire, etc. La Commission doit donc être en mesure de faire des exceptions à la règle selon laquelle une décision judiciaire coulée en force de chose jugée doit être disponible. Il paraît en effet indispensable de laisser à la Commission la marge de manœuvre nécessaire.

Nous proposons, pour les mêmes raisons, de supprimer l'article 31, §2, actuel. En effet, le texte proposé pourrait également concerner les victimes sur la personne desquelles l'acte de violence n'a pas été commis, mais qui subissent de graves atteintes psychiques résultant de l'infraction : les parents d'un enfant violé, les proches d'une victime décédée, le parent d'un enfant disparu, lorsqu'il existe une présomption sérieuse qu'il s'agit d'un acte intentionnel de violence, le témoin d'un acte grave de violence.

Il convient donc de permettre à la Commission d'interpréter l'article 31 de manière très large.

Tout requérant doit, en tout état de cause, avoir subi de graves lésions corporelles et/ou un grave dommage psychique. La victime qui n'a subi que des dommages matériels ne peut pas s'adresser à la commission. Un proche, par exemple, doit lui aussi avoir subi au moins un grave préjudice psychique consécutivement à une mort violente. On fait à l'heure actuelle une distinction entre les victimes directes et leurs proches. Pour les victimes directes, la loi exige toujours qu'il y ait un pré-

den volstaat morele schade, of die nu ernstig is of niet. Dit onderscheid is niet objectief te verantwoorden.

Een ontvankelijkheidvoorwaarde die wordt geschrapt (zie hierbij gevoegd wetsvoorstel), is de vervaltermijn waarin artikel 34, § 3, voorziet (opgeheven in het toegevoegde wetsvoorstel). In de praktijk blijkt het moeilijk te zijn om voor alle gevallen een moment te bepalen waarop deze termijn van start gaat. Niets belet evenwel de commissie om wanneer een slachtoffer onredelijk lang wacht met de indiening van een verzoekschrift, rekening te houden met dit gegeven bij de beoordeling van de gegrondheid van het verzoek.

Art. 3

In artikel 32 wordt § 2 opgeheven. Gelet op de opheffing van het onderscheid tussen de schade, geleden door rechtstreekse slachtoffers en de schade die wordt geleden door de nabestaanden wordt het nadeel waarvoor een hulp kan worden gevraagd, uitgebreid met enerzijds de begrafeniskosten en anderzijds het verlies aan onderhoud.

Art. 4

Het bedrag waartoe de hulp wordt beperkt, bedraagt momenteel 2.500.000 frank. In artikel 4 wordt voorgesteld dit bedrag te verhogen tot 3.000.000 frank. Immers, een bedrag van 2,5 miljoen frank, wordt zelden uitgekeerd door de commissie. Het zijn vaak evenwel de meest schrijnende gevallen waar een bedrag van 2,5 miljoen frank niet volstaat.

Art. 5

Het verzoekschrift moet in ieder geval melding maken van de mogelijke beslissing tot seponering. Bij het verzoekschrift moet dan ook een afschrift worden gevoegd van de beslissing tot seponering.

Art. 6

Een nieuw artikel 40bis wordt ingevoegd. Het huidige artikel 12 van de wet van 18 februari 1997 dat niet werd ingevoegd in de wet van 1 augustus 1985, is moeilijk toe te passen en leidt tot discriminaties. Met het huidige voorstel wordt elke vorm van discriminatie opgeheven. Enkele beperkingen zijn wel noodzakelijk, gelet op het uitzonderlijke karakter van een retroactieve toepassing:

judice grave ; pour les proches, il suffit qu'il y ait un préjudice moral, que celui-ci soit grave ou non. Cette distinction ne se justifie pas objectivement.

Une condition de recevabilité qui est supprimée (voir la proposition de loi n° ...) est le délai de forclusion prévu par l'article 34, § 3 (abrogé par la proposition de loi n° ...). Dans la pratique, il s'avère difficile de déterminer, pour tous les cas de figure, le moment où ce délai commence à courir. Toutefois, si une victime a attendu plus qu'il n'est raisonnable avant d'introduire une requête, rien n'empêche la commission de tenir compte de cet élément pour juger du bien-fondé de cette requête.

Art. 3

A l'article 32, le § 2 est abrogé. Vu la suppression de la distinction entre le préjudice subi par les victimes directes et le préjudice subi par les proches, le préjudice pour lequel une aide peut être demandée est étendu, d'une part, aux frais funéraires et, d'autre part, à la perte d'aliments.

Art. 4

Le montant maximum de l'aide est actuellement fixé à 2.500.000 francs. Il est proposé, à l'article 4, de porter ce montant à 3.000.000 francs. Il est en effet rare qu'un montant de 2,5 millions de francs soit alloué par la commission, tandis qu'il est fréquent qu'un montant de 2,5 millions de francs ne suffise pas dans les cas les plus tragiques.

Art. 5

Si l'affaire a été classée, la requête doit en tout état de cause en faire mention. Il y a donc lieu de joindre à la requête une copie de la décision de classement.

Art. 6

Il est inséré un article 40bis (nouveau). L'actuel article 12 de la loi du 18 février 1997, qui n'a pas été inséré dans la loi du 1er août 1985, est difficilement applicable et entraîne des discriminations. La présente proposition de loi vise à exclure toute forme de discrimination. Il s'avère toutefois nécessaire de prévoir certaines restrictions, compte tenu du caractère exceptionnel de l'application rétroactive de la loi :

- enkel die slachtoffers worden beoogd die nooit de mogelijkheid hebben gehad om hulp in te roepen voor de, sinds de wet van 18 februari 1997, nieuw bepaalde schadeposten;

- een termijn is noodzakelijk;
- de overige ontvankelijkheidsvoorwaarden blijven onverkort bestaan.

Art. 7

Het nieuwe artikel 40*bis* vervangt aldus het bij dit wetsvoorstel opgeheven artikel 12 van de wet van 18 februari 1997.

Servais Verherstraeten (CVP)

- seules sont concernées les victimes qui n'ont jamais eu la possibilité de demander une aide pour des dommages reconnus comme tels depuis l'entrée en vigueur de la loi du 18 février 1997 ;

- il est nécessaire de prévoir un délai ;
- les autres conditions de recevabilité restent pleinement applicables.

Art. 7

Le nouvel article 40*bis* remplace par conséquent l'article 12 de la loi du 18 février 1997, abrogé par la présente proposition de loi.

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 31 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, gewijzigd bij de wetten van 23 juli 1991 en 18 februari 1997, wordt vervangen als volgt:

«Art. 31. Wie een ernstig lichamelijk en/of psychisch letsel ondervindt als gevolg van een opzettelijke gewelddaad, kan een financiële hulp vragen aan de commissie, en wel onder de volgende voorwaarden:

1°. de opzettelijke gewelddaad is in België gepleegd. Hiermee wordt gelijkgesteld een in het buitenland gepleegde opzettelijke gewelddaad waarvan één van de in artikel 42, § 2, bedoelde personen in bevolen dienst het slachtoffer is;

2°. op het ogenblik dat de gewelddaad wordt gepleegd, bezit de verzoeker de Belgische nationaliteit of is hij gerechtigd het Rijk binnen te komen, er te verblijven of er zich te vestigen;

3°. er wordt geen hulp toegekend voor schade die is of kan worden verhaald langs burgerrechtelijke weg, op grond van een stelsel van sociale zekerheid, op grond van een private verzekering, of op enige andere manier;

4°. indien de dader of daders bekend is of zijn, moet bij een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing uitspraak gedaan zijn over de strafvordering, tenzij er aanvaardbare redenen zijn voor het ontbreken van een dergelijke beslissing;

5. indien de dader of daders onbekend blijft of blijven, moet dit blijken uit de beslissing tot seponering of uit een definitieve beschikking van het onderzoeksgerecht, of moet één jaar verstreken zijn sinds de verzoeker de hoedanigheid van benadeelde partij of van burgerlijke partij heeft aangenomen.»

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

L'article 31 de la loi du 1er août 1985 portant des mesures fiscales et autres, modifié par les lois du 23 juillet 1991 et du 18 février 1997, est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 31. La personne qui subit de graves atteintes corporelles et/ou psychiques résultant d'un acte intentionnel de violence peut demander une aide financière à la commission aux conditions suivantes :

1° l'acte intentionnel de violence a été commis en Belgique. Est assimilé à un tel acte un acte intentionnel de violence qui est commis à l'étranger et dont est victime une des personnes visées à l'article 42, § 2, en service commandé ;

2° au moment où l'acte de violence est commis, le demandeur est de nationalité belge ou a le droit d'entrer, de séjourner ou de s'établir dans le Royaume ;

3° aucune aide n'est accordée pour le préjudice qui est ou peut être réparé par la voie civile, sur la base d'un régime de sécurité sociale, sur la base d'une assurance privée ou de toute autre manière ;

4° si l'auteur ou les auteurs sont connus, il faut qu'une décision coulée en force de chose jugée ait été prise en matière répressive, à moins que des raisons admissibles justifient l'absence d'une telle décision ;

5° si l'auteur ou les auteurs restent inconnus, cela doit ressortir de la décision de classement ou d'une ordonnance définitive de la juridiction d'instruction, ou bien il doit s'être écoulé une année depuis que le demandeur a revêtu la qualité de partie lésée ou de partie civile. »

Art. 3

In artikel 32 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 18 februari 1997, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A) in § 1, in de aanhef, worden de woorden «het slachtoffer» vervangen door de woorden «de verzoeker bedoeld in artikel 31 »;

B) § 1 wordt aangevuld als volgt:

«9° de begrafenis kosten die ten laste komen van de verzoeker, ten belope van een maximumbedrag vastgesteld bij een in de Ministerraad overlegd koninklijk besluit;

10° het verlies van levensonderhoud indien de verzoeker ten laste was van een persoon overleden ten gevolge van een gewelddaad bedoeld in artikel 31.»

C) § 2 wordt opgeheven.

Art. 4

In artikel 33, § 2, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 18 februari 1997, wordt het bedrag «2.500.000» vervangen door het bedrag «3.000.000».

Art. 5

In artikel 34, § 1, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 17 februari 1997, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A) § 1, tweede lid, 5°, wordt aangevuld met de woorden «of de seponering»;

B) in § 1, laatste lid, worden, tussen het woord «belangen» en het woord «bedoeld», de woorden «of de seponering» ingevoegd.

Art. 6

In dezelfde wet wordt een artikel 40bis ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 40bis. Om discriminaties te vermijden kan de commissie de wet retroactief toepassen voor het nadeel omschreven in artikel 32, § 1, 2°, 3°, 6°, 7°, 8° en 9°. Onverminderd de overige voorwaarden moet het verzoek hiertoe ingediend worden binnen drie jaar te rekenen vanaf de inwerkingtreding van dit artikel.»

Art. 3

À l'article 32 de la même loi, modifié par la loi du 18 février 1997, sont apportées les modifications suivantes :

A) au § 1er, dans la phrase liminaire, les mots « la victime » sont remplacés par les mots « le requérant visé à l'article 31 » ;

B) le § 1er est complété comme suit :

« 9° les frais funéraires qui sont à la charge du requérant, à concurrence d'un montant maximal déterminé par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres ;

10° la perte d'aliments, si le requérant était à la charge d'une personne décédée des suites d'un acte de violence visé à l'article 31. »

C) le § 2 est abrogé.

Art. 4

À l'article 33, § 2, de la même loi, modifié par la loi du 18 février 1997, le chiffre « 2 500 000 » est remplacé par le chiffre « 3 000 000 ».

Art. 5

À l'article 34, § 1er, de la même loi, modifié par la loi du 17 février 1997, sont apportées les modifications suivantes :

A) le § 1er, alinéa 2, 5°, est complété par les mots « ou du classement sans suite. »

B) au § 1er, dernier alinéa, les mots « ou du classement sans suite » sont insérés entre les mots « intérêts civils » et le mot «, prévue ».

Art. 6

Un article 40bis, libellé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Art. 40bis. Afin d'éviter toute discrimination, la commission peut appliquer la loi avec effet rétroactif pour ce qui concerne le préjudice visé à l'article 32, § 1er, 2°, 3°, 6°, 7°, 8°, et 9°. Sans préjudice des autres conditions, la demande à cet effet doit être introduite dans les trois ans de la date d'entrée en vigueur du présent article. »

Art. 7

Artikel 12 van de wet van 18 februari 1997 tot wijziging van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, wordt opgeheven.

3 februari 2000

Servais VERHERSTRAETEN (CVP)
JO VANDEURZEN (CVP)
TONY VAN PARYS (CVP)

Art. 7

L'article 12 de la loi du 18 février 1997 modifiant la loi du 1er août 1985 portant des dispositions fiscales et autres est abrogé.

3 février 2000

BASISTEKSTEN

Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen

Art. 31. § 1. Wie ernstig lichamelijk letsel of nadeel voor zijn gezondheid heeft ondervonden als rechtstreeks gevolg van een opzettelijke gewelddaad in België gepleegd, kan een hulp aanvragen en wel onder de volgende voorwaarden:

1° het nadeel lijkt niet voldoende en op daadwerkelijke wijze door andere middelen te kunnen worden hersteld, zoals door betaling van schadevergoeding door de dader of door betaling van ieder bedrag met betrekking tot de schade door een stelsel van maatschappelijke zekerheid of van schadeloosstelling ten gevolge van arbeidsongevallen of beroepsziekten, dan wel van een private verzekering;

2° het slachtoffer moet, op het ogenblik dat de gewelddaad wordt gepleegd, de Belgische nationaliteit bezitten of gerechtigd zijn het Rijk binnen te komen, er te verblijven of er zich te vestigen;

3° het slachtoffer moet zich burgerlijke partij hebben gesteld uit hoofde van de bestanddelen van het strafbare feit van de opzettelijke gewelddaad of een rechtstreekse dagvaarding hebben uitgebracht of een procedure hebben ingeleid bij de burgerlijke rechtbank.

Met een in België gepleegde opzettelijke gewelddaad wordt gelijkgesteld, een in het buitenland gepleegde opzettelijke gewelddaad waarvan een van de in artikel 42, § 2, bedoelde personen in bevolen dienst het slachtoffer is.

§ 2. Indien het slachtoffer overleden is ten gevolge van een opzettelijke gewelddaad bedoeld in § 1, kunnen de personen die, ten gevolge van het overlijden, kosten of een nadeel omschreven in artikel 32, § 2, aanvoeren, hulp aanvragen indien zij voldoen aan de vereisten van § 1, eerste lid, van dit artikel.

BASISTEKSTEN AANGEPAST AAN HET WETSVORSTEL

Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen

Art. 31. *Wie een ernstig lichamelijk en/of psychisch letsel ondervindt als gevolg van een opzettelijke gewelddaad, kan een financiële hulp vragen aan de commissie, en wel onder de volgende voorwaarden:*

1°. de opzettelijke gewelddaad is in België gepleegd. Hiermee wordt gelijkgesteld een in het buitenland gepleegde opzettelijke gewelddaad waarvan één van de in artikel 42, § 2, bedoelde personen in bevolen dienst het slachtoffer is;

2°. op het ogenblik dat de gewelddaad wordt gepleegd, bezit de verzoeker de Belgische nationaliteit of is hij gerechtigd het Rijk binnen te komen, er te verblijven of er zich te vestigen;

3°. er wordt geen hulp toegekend voor schade die is of kan worden verhaald langs burgerrechtelijke weg, op grond van een stelsel van sociale zekerheid, op grond van een private verzekering, of op enige andere manier;

4°. indien de dader of daders bekend is of zijn, moet bij een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing uitspraak gedaan zijn over de strafvordering, tenzij er aanvaardbare redenen zijn voor het ontbreken van een dergelijke beslissing;

*5. indien de dader of daders onbekend blijft of blijven, moet dit blijken uit de beslissing tot seponering of uit een definitieve beschikking van het onderzoeksgerecht, of moet één jaar verstreken zijn sinds de verzoeker de hoedanigheid van benadeelde partij of van burgerlijke partij heeft aangenomen.*¹

¹ Vervanging: art. 2

TEXTES DE BASE

Loi du 1er août 1985 portant des mesures fiscales et autres

Art. 31. § 1er. La personne qui a subi de graves atteintes au corps ou à la santé résultant directement de faits constitutifs d'un acte intentionnel de violence commis en Belgique, peut demander une aide aux conditions suivantes:

1° la réparation du préjudice ne paraît pas pouvoir être assurée de façon effective et suffisante par d'autres moyens, tels que le paiement de dommages-intérêts par le délinquant ou le versement de toute somme relative au préjudice par un régime de sécurité sociale ou de réparation des dommages résultant des accidents du travail ou des maladies professionnelles ou par une assurance privée;

2° la victime doit, au moment où l'acte de violence est commis, être de nationalité belge ou avoir le droit d'entrer, de séjourner ou de s'établir dans le Royaume;

3° la victime doit s'être constituée partie civile à raison des faits constitutifs de l'acte intentionnel de violence ou avoir donné une citation directe ou introduit une procédure devant le tribunal civil.

Est assimilé à un acte intentionnel de violence commis en Belgique, celui qui est commis à l'étranger et dont est victime une des personnes visées à l'article 42, § 2, en service commandé.

§ 2. Si la victime est décédée des suites de l'acte intentionnel de violence visé au § 1er, les personnes qui, à la suite du décès, font valoir des frais ou un préjudice visés à l'article 32, § 2, peuvent demander une aide pour autant qu'elles satisfassent aux conditions prévues par le § 1er, alinéa 1er, du présent article.

TEXTES DE BASE ADAPTÉS EN FONCTION DE LA PROPOSITION DE LOI

Loi du 1er août 1985 portant des mesures fiscales et autres

Art. 31 *La personne qui subit de graves atteintes corporelles et/ou psychiques résultant d'un acte intentionnel de violence peut demander une aide financière à la commission aux conditions suivantes :*

1° l'acte intentionnel de violence a été commis en Belgique. Est assimilé à un tel acte un acte intentionnel de violence qui est commis à l'étranger et dont est victime une des personnes visées à l'article 42, § 2, en service commandé ;

2° au moment où l'acte de violence est commis, le demandeur est de nationalité belge ou a le droit d'entrer, de séjourner ou de s'établir dans le Royaume ;

3° aucune aide n'est accordée pour le préjudice qui est ou peut être réparé par la voie civile, sur la base d'un régime de sécurité sociale, sur la base d'une assurance privée ou de toute autre manière ;

4° si l'auteur ou les auteurs sont connus, il faut qu'une décision coulée en force de chose jugée ait été prise en matière répressive, à moins que des raisons admissibles justifient l'absence d'une telle décision ;

5° *si l'auteur ou les auteurs restent inconnus, cela doit ressortir de la décision de classement ou d'une ordonnance définitive de la juridiction d'instruction, ou bien il doit s'être écoulé une année depuis que le demandeur a revêtu la qualité de partie lésée ou de partie civile.*¹

¹ Remplacement: art. 2

Art. 32. § 1. Het nadeel waarvoor een hulp kan worden gevraagd door het slachtoffer bestaat uitsluitend in:

- 1° een tijdelijke en/of blijvende invaliditeit;
- 2° een morele en/of esthetische schade;
- 3° een fysiek en/of psychisch lijden;
- 4° de medische kosten en de ziekenhuiskosten, met inbegrip van de kosten wegens de vernieling van prothesen die onontbeerlijk zijn voor de lichamelijke integriteit van het slachtoffer;
- 5° een verlies of vermindering van inkomsten;
- 6° de kosten voor de burgerlijke partijstelling en/of de procedurekosten;
- 7° de materiële kosten ten belope van maximaal 50.000 frank. Dit bedrag kan gewijzigd worden bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit;
- 8° de schade die voortvloeit uit het verlies van een schooljaar.

§ 2. De hulp waarin artikel 31, § 2, voorziet, dekt:

- 1° de medische kosten en de ziekenhuiskosten;
- 2° de begrafeniskosten ten belope van een maximumbedrag vastgelegd bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, en het morele nadeel ten gevolge van het overlijden van het slachtoffer;
- 3° de kosten voor de burgerlijke partijstelling en/of de procedurekosten;
- 4° het verlies van levensonderhoud voor personen die, op het ogenblik van het overlijden, ten laste waren van het slachtoffer;
- 5° de schade die voortvloeit uit het verlies van een schooljaar.

Art. 32. § 1. Het nadeel waarvoor een hulp kan worden gevraagd door *de verzoeker bedoeld in artikel 31* ² bestaat uitsluitend in:

- 1° een tijdelijke en/of blijvende invaliditeit;
- 2° een morele en/of esthetische schade;
- 3° een fysiek en/of psychisch lijden;
- 4° de medische kosten en de ziekenhuiskosten, met inbegrip van de kosten wegens de vernieling van prothesen die onontbeerlijk zijn voor de lichamelijke integriteit van het slachtoffer;
- 5° een verlies of vermindering van inkomsten;
- 6° de kosten voor de burgerlijke partijstelling en/of de procedurekosten;
- 7° de materiële kosten ten belope van maximaal 50.000 frank. Dit bedrag kan gewijzigd worden bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit;
- 8° de schade die voortvloeit uit het verlies van een schooljaar.
- 9° de begrafeniskosten die ten laste komen van de verzoeker, ten belope van een maximumbedrag vastgesteld bij een in de Ministerraad overlegd koninklijk besluit;
- 10° *het verlies van levensonderhoud indien de verzoeker ten laste was van een persoon overleden ten gevolge van een gewelddaad bedoeld in artikel 31.* ³

(...) ⁴

² vervanging: art. 3, A)

³ toevoeging: art. 3, B)

⁴ opheffing: art. 3, C)

Art. 32. § 1er. Le préjudice pour lequel une aide peut être demandée par la victime consiste exclusivement en:

- 1° une invalidité temporaire et/ou permanente;
- 2° un dommage moral et/ou esthétique;
- 3° des souffrances physiques et/ou psychiques;
- 4° des frais médicaux et d'hospitalisation, en ce compris la destruction de prothèses indispensables à l'intégrité physique de la victime;
- 5° une perte ou une diminution de revenus;
- 6° des frais de constitution de partie civile et/ou les frais de procédure;
- 7° des frais matériels à concurrence d'un maximum de 50.000 francs. Ce montant peut être modifié par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres;
- 8° le dommage résultant de la perte d'une année de scolarité.

§ 2. L'aide prévue à l'article 31, § 2, inclut:

- 1° les frais médicaux et d'hospitalisation;
- 2° les frais funéraires, à concurrence d'un montant maximal déterminé par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, et le préjudice moral occasionné par la mort de la victime;
- 3° les frais de constitution de partie civile et/ou les frais de procédure;
- 4° la perte d'aliments pour les personnes qui, au moment du décès de la victime, étaient à sa charge;
- 5° le dommage résultant de la perte d'une année de scolarité.

Art. 32. § 1er. Le préjudice pour lequel une aide peut être demandée par le requérant visé à l'article 31² consiste exclusivement en:

- 1° une invalidité temporaire et/ou permanente;
- 2° un dommage moral et/ou esthétique;
- 3° des souffrances physiques et/ou psychiques;
- 4° des frais médicaux et d'hospitalisation, en ce compris la destruction de prothèses indispensables à l'intégrité physique de la victime;
- 5° une perte ou une diminution de revenus;
- 6° des frais de constitution de partie civile et/ou les frais de procédure;
- 7° des frais matériels à concurrence d'un maximum de 50.000 francs. Ce montant peut être modifié par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres;
- 8° le dommage résultant de la perte d'une année de scolarité.
- 9° les frais funéraires qui sont à la charge du requérant, à concurrence d'un montant maximal déterminé par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres ;

10° la perte d'aliments, si le requérant était à la charge d'une personne décédée des suites d'un acte de violence visé à l'article 31.³

(...)⁴

² remplacement: art. 3, A)

³ ajout: art. 3, B)

⁴ abrogation: art. 3, C)

Art. 33. § 1. De hulp ten laste van de Staat wordt naar billijkheid bepaald.

Om het bedrag van deze hulp te waarderen, houdt de commissie, opgericht bij artikel 30, onder meer rekening met:

1° de financiële toestand van de verzoeker, volgens de regels door de Koning bepaald;

2° het gedrag van de verzoeker indien deze rechtstreeks of onrechtstreeks bijgedragen heeft tot het ontstaan van het nadeel of de toename ervan;

3° de betrekkingen tussen de verzoeker en de dader.

§ 2. De vergoeding van de hulp wordt per schadegeval en per benadeelde persoon beperkt tot het bedrag van de schade boven 15.000 frank. Bovendien wordt deze hulp beperkt tot een bedrag van 2.500.000 frank.

De bedragen bepaald in het eerste lid kunnen worden gewijzigd bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit.

Art. 34. § 1. Het verzoek tot hulp geschiedt bij verzoekschrift in twee exemplaren, ingediend bij de secretaris van de commissie of haar toegezonden bij een ter post aangetekende brief. Het wordt ondertekend door de verzoeker of zijn advocaat.

Het verzoekschrift bevat:

1° vermelding van dag, maand en jaar;

2° naam, voornamen, beroep, woonplaats en nationaliteit van de verzoeker en, in voorkomend geval, van het slachtoffer evenals, eventueel, naam, voornamen, woonplaats en hoedanigheid van zijn wettelijke vertegenwoordigers;

3° een korte beschrijving van de omstandigheden waarin de opzettelijke gewelddaad is gepleegd, onder vermelding van datum en plaats waar hij is gepleegd;

4° vermelding van de middelen waarover de verzoeker beschikt om een vergoeding te bekomen;

Art. 33. § 1. De hulp ten laste van de Staat wordt naar billijkheid bepaald.

Om het bedrag van deze hulp te waarderen, houdt de commissie, opgericht bij artikel 30, onder meer rekening met:

1° de financiële toestand van de verzoeker, volgens de regels door de Koning bepaald;

2° het gedrag van de verzoeker indien deze rechtstreeks of onrechtstreeks bijgedragen heeft tot het ontstaan van het nadeel of de toename ervan;

3° de betrekkingen tussen de verzoeker en de dader.

§ 2. De vergoeding van de hulp wordt per schadegeval en per benadeelde persoon beperkt tot het bedrag van de schade boven 15.000 frank. Bovendien wordt deze hulp beperkt tot een bedrag van 3.000.000⁵ frank.

De bedragen bepaald in het eerste lid kunnen worden gewijzigd bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit.

Art. 34. § 1. Het verzoek tot hulp geschiedt bij verzoekschrift in twee exemplaren, ingediend bij de secretaris van de commissie of haar toegezonden bij een ter post aangetekende brief. Het wordt ondertekend door de verzoeker of zijn advocaat.

Het verzoekschrift bevat:

1° vermelding van dag, maand en jaar;

2° naam, voornamen, beroep, woonplaats en nationaliteit van de verzoeker en, in voorkomend geval, van het slachtoffer evenals, eventueel, naam, voornamen, woonplaats en hoedanigheid van zijn wettelijke vertegenwoordigers;

3° een korte beschrijving van de omstandigheden waarin de opzettelijke gewelddaad is gepleegd, onder vermelding van datum en plaats waar hij is gepleegd;

4° vermelding van de middelen waarover de verzoeker beschikt om een vergoeding te bekomen;

⁵ vervanging: art. 4

Art. 33. § 1er. Le montant de l'aide à charge de l'État est fixé en équité.

Pour évaluer le montant de cette aide, la commission, instituée par l'article 30, prend notamment en considération les éléments suivants:

1° la situation financière du requérant, selon les règles établies par le Roi;

2° le comportement du requérant lorsque celui-ci a contribué directement à la réalisation du dommage ou à son aggravation;

3° les relations du requérant avec l'auteur des faits.

§ 2. Le montant de l'aide est limité, par cas et par personne lésée, au montant du dommage excédant 15.000 francs. L'aide est en outre limitée à un montant de 2.500.000 francs.

Les montants prévus à l'alinéa 1er peuvent être modifiés par un arrêt royal délibéré en Conseil des Ministres.

Art. 34. § 1er. La demande d'aide est formée par requête en double exemplaire, déposée au secrétariat de la commission ou à lui adressée par lettre recommandée à la poste. Elle est signée par le requérant ou son avocat.

La requête contient:

1° l'indication des jours, mois et an;

2° les nom, prénoms, profession, domicile et nationalité du requérant et, le cas échéant, de la victime, ainsi que, s'il échet, les nom, prénoms, domicile et qualité de ses représentants légaux;

3° la description sommaire des circonstances dans lesquelles a été commis l'acte intentionnel de violence, en ce compris l'indication de sa date et du lieu où il a été perpétré;

4° l'indication des moyens dont dispose le requérant pour obtenir une indemnisation;

Art. 33. § 1er. Le montant de l'aide à charge de l'État est fixé en équité.

Pour évaluer le montant de cette aide, la commission, instituée par l'article 30, prend notamment en considération les éléments suivants:

1° la situation financière du requérant, selon les règles établies par le Roi;

2° le comportement du requérant lorsque celui-ci a contribué directement à la réalisation du dommage ou à son aggravation;

3° les relations du requérant avec l'auteur des faits.

§ 2. Le montant de l'aide est limité, par cas et par personne lésée, au montant du dommage excédant 15.000 francs. L'aide est en outre limitée à un montant de 3.000.000 ⁵ francs.

Les montants prévus à l'alinéa 1er peuvent être modifiés par un arrêt royal délibéré en Conseil des Ministres.

Art. 34. § 1er. La demande d'aide est formée par requête en double exemplaire, déposée au secrétariat de la commission ou à lui adressée par lettre recommandée à la poste. Elle est signée par le requérant ou son avocat.

La requête contient:

1° l'indication des jours, mois et an;

2° les nom, prénoms, profession, domicile et nationalité du requérant et, le cas échéant, de la victime, ainsi que, s'il échet, les nom, prénoms, domicile et qualité de ses représentants légaux;

3° la description sommaire des circonstances dans lesquelles a été commis l'acte intentionnel de violence, en ce compris l'indication de sa date et du lieu où il a été perpétré;

4° l'indication des moyens dont dispose le requérant pour obtenir une indemnisation;

⁵ remplacement: art. 4

5° de vermelding van de datum van de klacht bedoeld in artikel 36, tweede lid, of van de datum waarop het slachtoffer of de rechthebbende zich burgerlijke partij heeft gesteld en, in voorkomend geval, van de datum van de beslissing over de burgerlijke belangen;

6° de waardering van de verschillende elementen van het nadeel;

7° vermelding van het bedrag van de gevraagde hulp.

Het verzoekschrift moet eindigen met de woorden: «Ik bevestig op mijn eer dat deze verklaring oprecht en volledig is».

Bij het verzoekschrift worden gevoegd een afschrift van de rechterlijke beslissing, waarbij uitspraak wordt gedaan over de strafvordering of van de beslissing van het onderzoeksgerecht en, in voorkomend geval, van de beslissing over de burgerlijke belangen, bedoeld in paragraaf 3, alsmede de stukken tot staving van de verschillende bestanddelen van het nadeel.

§ 2. De hulp kan worden toegekend ook al kan de dader van de opzettelijke gewelddaad niet worden vervolgd of veroordeeld, namelijk omdat hij onbekend is gebleven.

De hulp kan eveneens toegekend worden zelfs indien met betrekking tot het door de verzoeker geleden nadeel geen rechterlijke beslissing is genomen waarbij uitspraak is gedaan over de burgerlijke belangen. In dit geval waardeert de commissie zelf het nadeel dat in aanmerking kan komen voor het toekennen van de hulp; deze waardering bindt de hoven en rechtbanken niet.

Het verzoekschrift kan slechts worden ingediend nadat door een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing uitspraak is gedaan over de strafvordering, of, indien de dader niet kan worden vervolgd of veroordeeld na de beslissing van het onderzoeksgerecht. Het mag eveneens worden ingediend indien de dader onbekend blijft nadat een termijn van een jaar is verlopen na de datum van de burgerlijke partijstelling.

§ 3. Het verzoek tot hulp moet op straffe van verval worden ingediend binnen drie jaar te rekenen, naargelang van het geval, ofwel van de dag waarop bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing uitspraak is gedaan over de strafvordering, ofwel vanaf de beslissing van het onderzoeksgerecht.

5° de vermelding van de datum van de klacht bedoeld in artikel 36, tweede lid, of van de datum waarop het slachtoffer of de rechthebbende zich burgerlijke partij heeft gesteld en, in voorkomend geval, van de datum van de beslissing over de burgerlijke belangen *of de seponering*⁶ ;

6° de waardering van de verschillende elementen van het nadeel;

7° vermelding van het bedrag van de gevraagde hulp.

Het verzoekschrift moet eindigen met de woorden: «Ik bevestig op mijn eer dat deze verklaring oprecht en volledig is».

Bij het verzoekschrift worden gevoegd een afschrift van de rechterlijke beslissing, waarbij uitspraak wordt gedaan over de strafvordering of van de beslissing van het onderzoeksgerecht en, in voorkomend geval, van de beslissing over de burgerlijke belangen *of de seponering*⁷ , bedoeld in paragraaf 3, alsmede de stukken tot staving van de verschillende bestanddelen van het nadeel.

§ 2. De hulp kan worden toegekend ook al kan de dader van de opzettelijke gewelddaad niet worden vervolgd of veroordeeld, namelijk omdat hij onbekend is gebleven.

De hulp kan eveneens toegekend worden zelfs indien met betrekking tot het door de verzoeker geleden nadeel geen rechterlijke beslissing is genomen waarbij uitspraak is gedaan over de burgerlijke belangen. In dit geval waardeert de commissie zelf het nadeel dat in aanmerking kan komen voor het toekennen van de hulp; deze waardering bindt de hoven en rechtbanken niet.

Het verzoekschrift kan slechts worden ingediend nadat door een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing uitspraak is gedaan over de strafvordering, of, indien de dader niet kan worden vervolgd of veroordeeld na de beslissing van het onderzoeksgerecht. Het mag eveneens worden ingediend indien de dader onbekend blijft nadat een termijn van een jaar is verlopen na de datum van de burgerlijke partijstelling.

§ 3. Het verzoek tot hulp moet op straffe van verval worden ingediend binnen drie jaar te rekenen, naargelang van het geval, ofwel van de dag waarop bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing uitspraak is gedaan over de strafvordering, ofwel vanaf de beslissing van het onderzoeksgerecht.

⁶ toevoeging: art. 5, A)

⁷ toevoeging: art. 5, B)

5° la mention de la date de la plainte visée à l'article 36, alinéa 2, ou de la date à laquelle la victime ou l'ayant droit s'est constitué partie civile et, le cas échéant, la date de la décision statuant sur les intérêts civils;

6° l'évaluation des différents éléments du dommage;

7° l'indication du montant de l'aide demandée.

La requête doit être terminée par les mots: "J'affirme sur l'honneur que la présente déclaration est sincère et complète".

A la requête, sont jointes une copie de la décision judiciaire ayant statué sur l'action publique ou de la décision de la juridiction d'instruction et, le cas échéant, de la décision statuant sur les intérêts civils, prévue au paragraphe 3, ainsi que les pièces justificatives des différents éléments du dommage.

§ 2. L'aide pourra être accordée même si l'auteur de l'acte intentionnel de violence ne peut pas être poursuivi ou condamné, notamment parce qu'il est demeuré inconnu.

L'aide peut également être accordée même si le dommage subi par le requérant n'a pas fait l'objet d'une décision judiciaire statuant sur les intérêts civils. Dans ce cas, la commission évalue elle-même le préjudice qui peut être pris en considération pour l'octroi de l'aide; cette évaluation ne lie pas les cours et tribunaux.

La requête ne pourra toutefois être présentée qu'après qu'il aura été statué sur l'action publique par une décision judiciaire passée en force de chose jugée ou, si l'auteur de l'acte ne peut pas être poursuivi ou condamné, qu'après la décision de la juridiction d'instruction. Elle pourra également être présentée si l'auteur demeure inconnu à l'expiration d'un délai d'un an prenant cours à la date de la constitution de partie civile.

§ 3. A peine de forclusion, la demande d'aide doit être présentée dans le délai de trois ans à compter, selon le cas, soit du jour où il aura été statué sur l'action publique par une décision passée en force de chose jugée, soit de la décision de la juridiction d'instruction.

5° la mention de la date de la plainte visée à l'article 36, alinéa 2, ou de la date à laquelle la victime ou l'ayant droit s'est constitué partie civile et, le cas échéant, la date de la décision statuant sur les intérêts civils *ou du classement sans suite* ⁶;

6° l'évaluation des différents éléments du dommage;

7° l'indication du montant de l'aide demandée.

La requête doit être terminée par les mots: "J'affirme sur l'honneur que la présente déclaration est sincère et complète".

A la requête, sont jointes une copie de la décision judiciaire ayant statué sur l'action publique ou de la décision de la juridiction d'instruction et, le cas échéant, de la décision statuant sur les intérêts civils *ou du classement sans suite* ⁷, prévue au paragraphe 3, ainsi que les pièces justificatives des différents éléments du dommage.

§ 2. L'aide pourra être accordée même si l'auteur de l'acte intentionnel de violence ne peut pas être poursuivi ou condamné, notamment parce qu'il est demeuré inconnu.

L'aide peut également être accordée même si le dommage subi par le requérant n'a pas fait l'objet d'une décision judiciaire statuant sur les intérêts civils. Dans ce cas, la commission évalue elle-même le préjudice qui peut être pris en considération pour l'octroi de l'aide; cette évaluation ne lie pas les cours et tribunaux.

La requête ne pourra toutefois être présentée qu'après qu'il aura été statué sur l'action publique par une décision judiciaire passée en force de chose jugée ou, si l'auteur de l'acte ne peut pas être poursuivi ou condamné, qu'après la décision de la juridiction d'instruction. Elle pourra également être présentée si l'auteur demeure inconnu à l'expiration d'un délai d'un an prenant cours à la date de la constitution de partie civile.

§ 3. A peine de forclusion, la demande d'aide doit être présentée dans le délai de trois ans à compter, selon le cas, soit du jour où il aura été statué sur l'action publique par une décision passée en force de chose jugée, soit de la décision de la juridiction d'instruction.

⁶ ajout: art. 5, A)

⁷ ajout: art. 5, B)

Indien het slachtoffer, na het bekomen van een in kracht van gewijsde gegane beslissing over de strafvordering, een beslissing over de burgerlijke belangen bekomt, neemt de vervaltermijn een aanvang op de dag waarop door een in kracht van gewijsde gegane beslissing is uitspraak gedaan over de burgerlijke belangen.

§ 4. De commissie kan alle nuttige onderzoeken uitvoeren of gelasten. De onderzoeken zijn uitsluitend bestemd om de financiële toestand van de verzoeker en de solvabiliteit van degene die de opzettelijke gewelddaad heeft gepleegd na te gaan. Het resultaat is uitsluitend bestemd voor de procedure van onderzoek van het verzoek om bijstand door de commissie en blijft gedeckt door het beroepsgeheim. De commissie kan onder meer de mededeling gelasten van een afschrift van het strafrechtelijk dossier met machtiging van de procureur-generaal bij het hof van beroep of van de auditeur-generaal, en kan iedere persoon of overheid verzoeken om de mededeling van inlichtingen betreffende de beroeps-, financiële, sociale of fiscale toestand van degene die de opzettelijke gewelddaad heeft gepleegd en van de verzoeker, zonder dat het beroepsgeheim van de ambtenaren van de openbare besturen kan worden tegengeworpen.

Zij kan de rijkswacht of de gemeentepolitie verzoeken dat een onderzoek wordt ingesteld omtrent de solvabiliteit van degene die de opzettelijke gewelddaad heeft gepleegd, met machtiging van de procureur-generaal bij het hof van beroep aan wie het verzoek wordt overgezonden of van de auditeur-generaal.

Zij kan de gerechtelijke geneeskundige dienst opdragen een deskundig onderzoek uit te voeren of te gelasten ten einde de duur en de graad van invaliditeit van het slachtoffer vast te stellen en eventueel ook andere deskundigen aanstellen.

Zij kan getuigen horen.

§ 5. Zij doet bij een met redenen omklede beslissing uitspraak op het verzoekschrift, na de verzoeker, eventueel bijgestaan of vertegenwoordigd door zijn advocaat of bijgestaan door de gemachtigde van een overheid-sinstelling of een door de Koning hiertoe erkende vereniging en de minister van justitie of zijn afgevaardigde of zijn advocaat te hebben gehoord.

De verzoeker en de Minister van Justitie kunnen hoger beroep instellen bij de Raad van State overeenkomstig artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Indien het slachtoffer, na het bekomen van een in kracht van gewijsde gegane beslissing over de strafvordering, een beslissing over de burgerlijke belangen bekomt, neemt de vervaltermijn een aanvang op de dag waarop door een in kracht van gewijsde gegane beslissing is uitspraak gedaan over de burgerlijke belangen.

§ 4. De commissie kan alle nuttige onderzoeken uitvoeren of gelasten. De onderzoeken zijn uitsluitend bestemd om de financiële toestand van de verzoeker en de solvabiliteit van degene die de opzettelijke gewelddaad heeft gepleegd na te gaan. Het resultaat is uitsluitend bestemd voor de procedure van onderzoek van het verzoek om bijstand door de commissie en blijft gedeckt door het beroepsgeheim. De commissie kan onder meer de mededeling gelasten van een afschrift van het strafrechtelijk dossier met machtiging van de procureur-generaal bij het hof van beroep of van de auditeur-generaal, en kan iedere persoon of overheid verzoeken om de mededeling van inlichtingen betreffende de beroeps-, financiële, sociale of fiscale toestand van degene die de opzettelijke gewelddaad heeft gepleegd en van de verzoeker, zonder dat het beroepsgeheim van de ambtenaren van de openbare besturen kan worden tegengeworpen.

Zij kan de rijkswacht of de gemeentepolitie verzoeken dat een onderzoek wordt ingesteld omtrent de solvabiliteit van degene die de opzettelijke gewelddaad heeft gepleegd, met machtiging van de procureur-generaal bij het hof van beroep aan wie het verzoek wordt overgezonden of van de auditeur-generaal.

Zij kan de gerechtelijke geneeskundige dienst opdragen een deskundig onderzoek uit te voeren of te gelasten ten einde de duur en de graad van invaliditeit van het slachtoffer vast te stellen en eventueel ook andere deskundigen aanstellen.

Zij kan getuigen horen.

§ 5. Zij doet bij een met redenen omklede beslissing uitspraak op het verzoekschrift, na de verzoeker, eventueel bijgestaan of vertegenwoordigd door zijn advocaat of bijgestaan door de gemachtigde van een overheid-sinstelling of een door de Koning hiertoe erkende vereniging en de minister van justitie of zijn afgevaardigde of zijn advocaat te hebben gehoord.

De verzoeker en de Minister van Justitie kunnen hoger beroep instellen bij de Raad van State overeenkomstig artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Si la victime, après avoir obtenu une décision passée en force de chose jugée en matière répressive, obtient une décision judiciaire sur les intérêts civils, le délai de forclusion prend cours dès le jour où la décision judiciaire sur les intérêts civils est coulée en force de chose jugée.

§ 4. La commission peut procéder ou faire procéder à toutes investigations utiles. Les investigations sont exclusivement destinées à vérifier la situation financière du requérant et la solvabilité de l'auteur de l'acte intentionnel de violence. Le résultat est exclusivement destiné à la procédure d'examen de la demande d'aide par la commission et reste couvert par le secret professionnel. La commission peut notamment se faire communiquer copie du dossier répressif, moyennant l'autorisation du procureur général près la cour d'appel ou de l'auditeur général, et peut requérir de toute personne ou autorité la communication de renseignements sur la situation professionnelle, financière, sociale ou fiscale de l'auteur de l'acte intentionnel de violence et du requérant sans que puisse lui être opposé le secret professionnel des fonctionnaires des administrations publiques.

Elle peut demander à la gendarmerie ou à la police communale qu'il soit procédé à une enquête sur la solvabilité de l'auteur de l'acte intentionnel de violence, moyennant l'autorisation du procureur général près la cour d'appel auquel la demande est transmise ou de l'auditeur général.

Elle peut charger l'office de médico-légal de procéder ou de faire procéder à une expertise en vue de déterminer la durée et le taux de l'invalidité encourue par la victime et éventuellement aussi désigner d'autres experts.

Elle peut entendre des témoins.

§ 5. Elle statue sur la requête par une décision motivée, après avoir entendu le requérant, éventuellement assisté ou représenté par son avocat ou assisté par le délégué d'un organisme public ou d'une association agréée à cette fin par le Roi et le ministre de la Justice ou son délégué ou son avocat.

Un recours devant le Conseil d'État est ouvert au requérant et au Ministre de la Justice conformément à l'article 14 des lois coordonnées sur le Conseil d'État.

Si la victime, après avoir obtenu une décision passée en force de chose jugée en matière répressive, obtient une décision judiciaire sur les intérêts civils, le délai de forclusion prend cours dès le jour où la décision judiciaire sur les intérêts civils est coulée en force de chose jugée.

§ 4. La commission peut procéder ou faire procéder à toutes investigations utiles. Les investigations sont exclusivement destinées à vérifier la situation financière du requérant et la solvabilité de l'auteur de l'acte intentionnel de violence. Le résultat est exclusivement destiné à la procédure d'examen de la demande d'aide par la commission et reste couvert par le secret professionnel. La commission peut notamment se faire communiquer copie du dossier répressif, moyennant l'autorisation du procureur général près la cour d'appel ou de l'auditeur général, et peut requérir de toute personne ou autorité la communication de renseignements sur la situation professionnelle, financière, sociale ou fiscale de l'auteur de l'acte intentionnel de violence et du requérant sans que puisse lui être opposé le secret professionnel des fonctionnaires des administrations publiques.

Elle peut demander à la gendarmerie ou à la police communale qu'il soit procédé à une enquête sur la solvabilité de l'auteur de l'acte intentionnel de violence, moyennant l'autorisation du procureur général près la cour d'appel auquel la demande est transmise ou de l'auditeur général.

Elle peut charger l'office de médico-légal de procéder ou de faire procéder à une expertise en vue de déterminer la durée et le taux de l'invalidité encourue par la victime et éventuellement aussi désigner d'autres experts.

Elle peut entendre des témoins.

§ 5. Elle statue sur la requête par une décision motivée, après avoir entendu le requérant, éventuellement assisté ou représenté par son avocat ou assisté par le délégué d'un organisme public ou d'une association agréée à cette fin par le Roi et le ministre de la Justice ou son délégué ou son avocat.

Un recours devant le Conseil d'État est ouvert au requérant et au Ministre de la Justice conformément à l'article 14 des lois coordonnées sur le Conseil d'État.

§ 6. De beslissing wordt binnen acht dagen na de uitspraak bij een ter post aangetekende brief bekendgemaakt aan de verzoeker en zijn advocaat en aan de Minister van Justitie. In de kennisgeving wordt erop gewezen dat binnen zestig dagen te rekenen van de dag van deze kennisgeving tegen de beslissing hoger beroep kan worden ingesteld bij de Raad van State.

§ 7. De Koning regelt de werking van en de procedure voor de commissie.

§ 6. De beslissing wordt binnen acht dagen na de uitspraak bij een ter post aangetekende brief bekendgemaakt aan de verzoeker en zijn advocaat en aan de Minister van Justitie. In de kennisgeving wordt erop gewezen dat binnen zestig dagen te rekenen van de dag van deze kennisgeving tegen de beslissing hoger beroep kan worden ingesteld bij de Raad van State.

§ 7. De Koning regelt de werking van en de procedure voor de commissie.

§ 6. La décision est notifiée dans les huit jours de son prononcé, sous pli recommandé à la poste, au requérant, à son avocat et au Ministre de la Justice. La notification mentionne que la décision est susceptible d'un recours auprès du Conseil d'État dans les soixante jours à compter de la date de cette notification.

§ 7. Le Roi règle le fonctionnement de la commission et la procédure devant celle-ci.

§ 6. La décision est notifiée dans les huit jours de son prononcé, sous pli recommandé à la poste, au requérant, à son avocat et au Ministre de la Justice. La notification mentionne que la décision est susceptible d'un recours auprès du Conseil d'État dans les soixante jours à compter de la date de cette notification.

§ 7. Le Roi règle le fonctionnement de la commission et la procédure devant celle-ci.